

קריאה <

הנהגתו ופיתוי הכן ע"פ, וז"ל כי כהנה' המנוה
בנה ונכבדו ופיתו כמנה: כשנעו אליו כלום כ"ז בסוף
הספר מן התנ"ך מ' א' ל' ג' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ'
ס' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ'
היה עשיתי כן ויהי (ז) קדש מל' נביא ויהי ויהי
הן עשיתי כן ויהי (ז) נעשו (ז) עשיתי כן: כ' נב' יהו
(א) כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ'
על זמנא סביר ככונן כי כנס מנין הילת המנה
והסודות ה"ח ל"ל מוכת כלום נראה כ' כ'
החלות קדש כי כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ'
כסחקה עד עתה כענין כי ויהי ויהי ויהי ויהי
מל' כ' ל' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ'
ע"פ אפי' דין מל' אלהי כלילי הוי מוכת המנה
כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ'

הענין המוכח (יא) שבמדרש ונהגין לומר ומירות ישמחה באותן מערות כיצוה וז"ל עשה לאכול (ב)
בבניה חלב כאותן מערות שהם מזולין שיהו על האדם וז"ל לנס שנעשה בחלב שהאכלה יהודית
את האויב

נ ואין מספידין בהן שלא להסח דעתם מהכנעת ועבורת השי' שאין השכינה שורה אלא מתוך שמחת
הלב לכך אין מספידין אלא לחכם בפניו ואי' צידוק הדין על שאר המיתם שלא להריגיל ההסדר
אבל לחכם בפניו יא' שאומרים נס צידוק הדין כיון שמשפידין עליו ואין ל' שררי צידוק הדין הוא כמו
תרגומו וא' תתנה כחונכה אלא דורשין עליו אם בר הכי היא ומכריזין את האכל ואין מתענין אפי' יום שמת
בו אם או אם ודין הענית חלם כחונכה ע"ל ס' תקמ"ה סעיף ה'

תרעה

סדר הרלקת הנרות ומקום הדחוף וכו' ח' סעיפים

א ויען כי איירע הנס בנרות חקנו להרליק נרות בכל לילה מן השמנה לילות הללו כדי להוכיח דגס וצריך
כל אדם ליותר ביום מאד ואפי' עני המתפרנס מן הצדקה ישאל (א) או מוכר כסתיו לוקח שזון
להרליק כדי לפרסם דגס, ובמקום שאין שזון יום מצוי נהגין ליקח שעיף יותר מכל השמים כמו שתוכבאר
ס' תרע"ז והורה בהן יהוה לו בניס ת"ח דכתיב כי נר מצוה ותורה אור ע"י ג' מצוה דשבת או תנוכה יבא
אור התורה לבני ולא שיוך לומר הוא (ב) עצמו יזכה לתורה כי עם האיש השלם ידבר שכבר
הוא בשלימותו

ב נוהגין להרליק כל אחד מוכני הבית בביל ראשון נר אחד ובביל שני כל א' ב' נרות וכן בכל לילה כל
א' מוסיף והולך נר א' עד שבאחדותו ירליק כל אחר ח' נרות כי זה הוא הורו למצוה שבה ירעו ויזכירו
הכל כמה ימים יבא בהתמדות ותופש ה'ס וכשצרכו ימי משך ותוסף' הנס שהוא זמן רב יש בו פרסומא
נסא ושבת יותר להשי' ויכולתו הנודולה ועוד שמעלון בקדש ואין מצוירין ובלבד שיהודו לתן כל א' וא'
נרותיו במקום מיוחד ולא יתנום הכל יחד כדי שיהיה ניכר כמה נרות מדליקין ולא יאמרו ל' כ' המה בני
הבית וגל א' הרליק אותם וכיהו בשעת הדחק שאין להם נרות משתתפים עליו יחד כמו שיתבאר בע"ה
ואחד מברך ומציא טוב

ג נר שיש לו ב' פיות עולה בשביל שנים נון מליל ראשון ואיך או אפי' כליל הוא שני בני אדם
יכולין להרליק בו

ד מלא קערה שזן והקשה פחילות צריך לכסות עליה כלי שלא יתחבר להב של כל הפחילות יחד ואז
כל פחילה עול' בשביל נר אחד אבל לא כפה עליה כלי אפי' לנר אחד ואין עולה לפני שמחתה
כל הלהב יחד והיא כמורה ואין זה וכו' הנס שלא היה באופן זה לפיכך יש ליותר לאחר שהרליק את
הנרות שלא ידבק יחד אחרי הרליקה וגם אין לתחכם סמכוס וזו ליה עד שיהיו קרובים זה לזה בכדי
שמתחבנים זה מזה ונושלין (ד) משום שאם הם קרובים כ"כ נראים כמורה וגם לא יעמידם בענולה
שגורה גם כן כמורה אלא ימרום בשר' שזה מדרו בפאשט שקרין לאמ"ש מותר להרליק שנותנו
נוכחולין הרבה זה מזה ויכריזן הכרליזין

ה מצוה להניח הנרות כטעם של פתח הסודך לרשות הרבים מכוון כדו שיראף הכל ויתפרס' דגס
ואם הבית פתוח לרח"ה כיוונו על פתחו ואם יש חצר לפני הבית כיוונו על פתח (ו) החצר ואם היה
רד בעליה שאין פתח פתוח לרח"ה מניחו בחלקו הסמוך לדשת הרבים ובשעת הסכנה שאינו רשאי לקיים
המצוה מניחו על שלתו דרוי, ועדיך נר אחד להשתמש לאורו שלא (ז) ישתמש לאור נר חטובה ואם
יש מורה אין צריך נר אחד ואם הוא אדם חשוב שאין דרכו להשתמש בשאר ימות השנה לאור
המורה גם עתה צריך נר אחד אפי' יש מורה שזון שאין רכבו להשתמש לאור המורה בשאר ימות
השנה יאמרו גם עכשיו אינו משתמש במורה רק לאור נר חטובה

ו ומצוה להניח למטה (ח) מ' טחוס אפי' לריון שמרליקין בפנים דהשואר לזמנה מ" ניר בהן
לכל שרם משום פרסומא נסא טעם דרבר העשוי לאור אין דרך להניח כל כך למטה דעיקר תשמישו
של אדם למעלה מ" אבל מניחה למעלה משלשה רכל שהוא לזמנה מ' כארעא סמיכתא דמאי ואין
הכריות משניוחן עליו וליכא פרסומא נסא, ואם הניחם למעלה מ" יצא אבל אם הניח' למעלה מ"ב
אזא אפי' כרעבד לא יצא אלא ענא וליכא פרסומא נסא, ואפי' אם מיעטה לאחר שהרליקה
כמעלה מך והורידה למטה כעוד שהוא דולקת לא עשה כלום דהרליקה מצוה כדלקטן סימן
תרע"ה ואין לה תקנה אלא בכמה וימעטנה ויחזור וידליקנה

ז ומצוה להניח כטעם הסודך לפתח ולא ירחיקנה יותר כדי שיהיו הכל יודעין שהוא של ב"ה של פתחו וז'
וינחה משאל הפתח כדי שתראה מוזה מומין ונר חטובה משמאל (ט) ויכנס ויצא בין שתי מצות
ונתיב חונה מלאך י' סביב לריוצו ואם אין שם מוזה בתחת יניח הנרות מימין ריטין עורף ואם הניח כדלת
עצמה יניחה באופן כשישועל הדלת יהיה הנר בצד שמאל של הדגוטה כשש מפתח

ח חצור שיש לה ב' פתחים משתי רוחות צריך להרליק בשתייהן מצני החצר שאין (י) הנל יודעים
שיש שני פתחים לבית והו' אפי' דכני ב' אפר" ס' ז' סעיף ח' שכשייש לה ב' פתחים ליכא
למחשך לחשך שאני ב"ה שרכל יודעין שיש לה ב' פתחים מ"ש' כאן ועוד שאני הכא מפני שיש בה
הסודן נוסון יש בה חשך יותר שאמרוי כשם שלא הרליק כון כך לא הרליקה באחת (י"א) תרע"ז
סעיף א' ועוד דתפלה שאני רכיון דאי לא מצלו ה"ל חורק עול מלבית שמס מעליו כל היכא ראינא פתחא
אחריתי לא אתי למחשורה משא"ל לענין תנוכה ואינו מברך אלא כאחת וכשנייה מדליק בלא ברכה
בין שאינו אלא משום חשך הדואה ואינו למצוה אבל אם השתי פתחים ברוח אחת שיתבילן לראותן ככת
אחת והם בבית א' די לו שרליק באחת מהן וליכא חשך ולריוץ שיר

האומות תקיפה עליו ואין אנו מדליקין בחוץ כרבות העור אלא מדליקין
בפנים ואין פרסום לנס נוהגין להרליק גם ככה ולברך עליהם שיהו פרסום
שלט באסיפת הציבור * ונוהגין להרליק ככה"ה בין מנחה למעריב שהוא
החלת הננסת היום הבא שתפילת ערבות היא מן היום הבא ואם השי"ן
מאחר לתפלת אחר שבויך על הנדוה מותר לשמש הננסת לנאמר
הרלקת הנרות שלא השי"ן דשירם עושין מצוה א' בשליחות
הצ"כ שררי בשליחות הם מדליקין אבל כשאחר מדליק בשביל עצמו

צריך הוא להרליק כולם לבדו ומניוחן אותן בדרום המגורה ומסדרין הגיות מצד מורח לצד מערב ונר'
למגורה שהיתה בדרום על זה האופן, (ובפנאון מצדדין הנרות על המגורה דרומית מצד צפון לצד'
דרום)

בטלות חליוני פנייה' דלכח היות החנוכה סמלי לט' (י) חיוני המהין עוד נר כ' ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד'
כלל' וכל חיוני הבין וז' (ט) ובעל הבית נהנה חיוני המהין עוד נר כ' ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד'
בטלות חליוני פנייה' דלכח היות החנוכה סמלי לט' (י) חיוני המהין עוד נר כ' ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד'
כלל' וכל חיוני הבין וז' (ט) ובעל הבית נהנה חיוני המהין עוד נר כ' ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד'